

ט א ישבתו: ויברך אלהים את־נח
ואת־בניו ויאמר להם פרו
ורבו ומלאו את־הארץ:
ב ומראכם וחותכם יהיה על
כל־חית הארץ ועל כל־עוף
השמיֹם בכל אשר תרמש
הארמה ובכל־דגי הים בירכם
ג נתנו כל־רמש אשר הויא־חי
לכם יהיה לאכלה כירק עשב
ר נתתי לכם את־כל: אך־בשר
ה בנפשו רמו לא תאכלו: ואך
את־רמכם לנפשתיכם אדרש
מיד כל־חיה אדרשנו ומיר
הארם מיד איש אחיו אדרש
י את־נפש הארץ: שפרק רם
הארם באדם רמו ישפרק כי
בעלם אלהים עשה את־
ז הארץ: ואתם פרו ורבו
שרצעו בארץ ורבו־נה:
ח ויאמר אלהים אל־נח
ט ואל־בניו אותו לאמר: ואני
הנני מקיים את־בריתך אתכם
ואת־זרעכם אחרים: ואת
כל־נפש החיה אשר אתם
בעוף בבהמה ובכל־חית
הארץ אתכם מכל יצאי התבאה
א לכל חית הארץ: והקמתי את־
בריתך אתכם ולא־יכרת כל־
בשר עוד מפני המבול ולא
יהיה עוד מבול לשחת הארץ:

שנה בראשון לאחר לחודש
חרבו הימים מעל הארץ ויסר
נח את־מלךה התבאה וירא
והנה חרבו פניו הארץ:
ד ובחדש השני בשבעה ועשרים
רבייעי יום לחודש יבש הארץ:
טו וירבר אלהים אל־נח ס
טו לאמר: צא מן־ התבאה אתה
וашתך ובניך ונשיך־בניך אתה:
ז כל־חיה אשר אתה מפל־
בשר בעוף ובבהמה ובכל־
הרמש הרמש על־הארץ
הוזע אתה ושרציך בארץ ופרו
ורבו על־הארץ: ויצא־נח
ונביו ואשתו ונשיך־בניו אתה:
ט כל־חיה כל־הרמש וכל־
העוף כל־רומש על־הארץ
למשפטיהם יצאו מן־
התבאה: ובין נח מזבח ליהוה
ויקח מפל הבהמה הטהורה
ומפל העוף הטהור ויעל עלת
ס במזבח: וירוח יהוה את־ריח
הניחוח ויאמר יהוה אל־לפזו
לא־אסף לך ללל עוד את־
הארמה בעבור האדם כי יצר
לב האדם רע מנעריו ולא־
אסף עוד להכotta את־כל־חית
ככ פאשר עשית: עד כל־ימי
הארץ זרע וקציר וקר וחש
וקץ וחרף יום ולילה לא

השמים ויבלא הגשם מן־
ג המשמים: וישבו הימים מעל
הארץ הלוך ושוב ויחסרו
הימים מזמן חמשים ומאת
ר יום: ותנח התבאה בחודש
השביעי בשבעה־עשר יום
הלחודש על הרי אררט: והימים
העשירי בעשירי באחד לחודש
ו נראו ראשי ההרים: ויהי מקץ
ארבעים יום ויפתח נח את־
חלוץ התבאה אשר עשה:
ו ישלח את־הערב ויצא יצוא
ושוב עד־יבשת הימים מעל
הארץ: וישלח את־היונה
מאפו לראות הקלו הימים
ט מעל פניו הארץ: ולא־מצאה
היונה מנוח לכף־רגלה ותשב
אליו אל־ התבאה פיהם על־
פני כל־הארץ וישלח ידו
ויקח ויבא את־הארץ אל־
התבאה: ויחל עור שבעת ימים
אחרים ויסוף שלח את־היונה
י מן־ התבאה: ותבא אליו היונה
לעת ערב והנה על־הזית טרף
בפיה וירע נח כי־קלו הימים
י מעל הארץ: ויחל עור שבעת
ימים אחרים וישלח את־
היונה ולא־יספה שוב־אליו
י עוד: ויהי באחת ושש־מאות